

III.

На пир тринайсетина беха сбрани
 И лееше се вино без насита;
 Издува хала вжв гжрди продрани,
 Пжлчища ли тя вжс степта подбра,
 Ту ржгне да ги пржсне, ту — насмита? . . .

И песни тук ей всичките подземат:
 Че помен ли сж боеве свирепи?
 Те ощи равни в боеве си немаат:
 Кога врагжт ще треба да се трепи.

И бликна в буйна песен люта жажда
 За бой, за мжст, за нови ощ победи;
 Навел глава, ланити смжртно бледи,
 Един от тех се само не обажда:
 — Бжлгария ги с смжкнал поглед следи . . .

IV.

Под сенката на знамена развени,
 В кипежи адски и нечути,
 Минават дни, тревожно проживени,
 Сред ужаса на битки люти:

Едва живота — юноши — прозрели,
 И — дали скжпа дан в превара.
 Минават дни, — веч всички сжстарели
 На мжжеството под товара.

И иде час — и питаме се ине:
 Прибрали се под родни стрехи.
 Кой нищетата ни ще скрие
 Щом смжкнеме чутовите доспехи? . . .